

[Levinsen.]

Barndomshjemmet binder dem til det Erhverv, der gav deres Fader 2 Kr. 33 Øre i Daglon? Jeg spørger igen dem, som gaar ind for Arbejdsgiverens frie Ret, om disse Forhold er uden alvorlige Følger for Landbruget og Samfundet i øvrigt. Kan de Landbrugere, som opretholder saadanne Forhold, saaledes som det sker, med Rette forlange Samfundsmagtens Hjælp og Støtte til Værn for eget Hjem og egen Arne?

Bomholt: Det ærede Medlem Hr. Rager bemærkede i Dag, henvendt til mig, at der var adskillig Kritik at fremføre over for Radioraadet. Ja, det er der utvivlsomt. Det ærede Medlem havde navnlig 2 Anker at fremsætte. Først meddelte det ærede Medlem, at der var for faa Udsendelser, der kunde sammenfattes under Betegnelsen „Politik“. Der skulde efter Sigende kun være 18 Timer aarligt. Det skyldes nu en Misforstaaelse fra det ærede Medlems Side. I en Redegørelse fra Statsradiofonien er opført under „Politik“: Valgtaler, Storpolitik i sidste Maaned samt de to Foredragsrækker „Folkeforbundet og dets Virksomhed“ og „Internationalisme“. Hertil kommer imidlertid 58 Timers Udsendelse under Overskriften „Samfundsvæsen“. Blandt disse Udsendelser nævner jeg en Diskussion mellem Aksel Hansen, Alfred Bindslev og Steincke om Arbejdsløshed, et Foredrag af nuværende Amtmand Rud. Lassen om Arbejdstidsproblemer, Søren P. Larsens Foredrag om Staten og Kommunerne, en Diskussion om Mangelen af Arbejdskraft i Landbruget m. v. Endelig maa det ærede Medlem være opmærksom paa Gruppen under „Socialøkonomi“, idet her er opført saadanne Emner som „Faar Landmændene for lidt for deres Valuta?“, „Betalder Land til By eller By til Land?“

Det er Skik, kan jeg tilføje, at man ikke i Foredragsudsendelser beskæftiger sig med de Forslag, der ligger paa Rigsdagens Bord, en Skik, der er tiltraadt af Repræsentanterne for de 4 Partier, der er repræsenteret i Radioraadet. Det er ligeledes Skik, at ethvert Forslag af Betydning, naar det ophøjes til Lov, gøres til Genstand for en saglig Redegørelse.

Det ærede Medlem beklagede, at der ikke var flere Diskussioner. Der er imidlertid ikke i det sidste Aar færre Diskussioner end normalt. Det lidt lavere Procenttal skyldes bl. a., at det kan være vanskeligt at fastlægge Grænserne for Begrebet „Diskussion“, og at Tallet for de samlede Udsendelser varierer noget.

Det er min Opfattelse, at der bør være flere Diskussioner, flere Samtaler, og jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem vil fremsætte sine Raad og velmenende Bemærkninger over for Det radikale Partis Repræsentant i Radioraadet. Jeg ved, at det ærede Medlem Hr. Steen er en Menneskeven og Menneskekender, og han vil utvivlsomt lade Bemærkningerne gaa videre til det Programudvalg, der har med den Slags Sager at gøre.

Med Hensyn til Pressens Radioavis fremsatte jeg tidligere under Debatten nogle Udtalelser, som den højtærede Minister har været saa venlig at svare imødekomende paa. Det fremgik klart af min Tale, at jeg havde eet og kun eet Formaal: jeg ønskede en Ændring i det organisatoriske Forhold mellem Pressens Radioavis og Statsradiofonien. Som Demokrat maa jeg ønske, at Radioavisen ansvarforbindes med Offentligheden, og det sker vistnok naturligst paa den Maade, at Radioavisen gennemfører sine Udsendelser under Ansvar over for Radioraadet. Som Forholdet nu er, er Pressens Telegramudvalg den eneste og suveræne ansvarhavende, og det er et Spørgsmaal, om ikke det burde meddeles forud for hver Udsendelse, at Pressens Telegramudvalg er ansvarhavende.

Under de nuværende Forhold er der, saa vidt jeg kan skønne ved at gennemlæse den mellem Radioraadet og Telegramudvalget bestaaende Overenskomst, ingen Overinstans, til hvilken Divergenser kan appelleres. Der er intet Forum, hvor de fra Offentligheden kommende Henvendelser kan behandles under direkte Ansvar over for Offentligheden. Jeg forstaaer den højtærede Ministers Udtalelser saaledes, at han er villig til at optage en Forhandling om Ændring, saa snart Anmodning derom maatte foreligge fra de interesserede Parter, og jeg takker herfor. Jeg er ligesom Arbejdernes Radioforbund af den Opfattelse, at en Ændring kan gennemføres til Gavn for begge Parter derved, at begge Parter bringes i en naturligere organisk Vekselvirkning med hinanden. For en Ordens Skyld gentager jeg, at der ikke eksisterer nogen Meningsforskel om den Saglighed, som bør være Radioavisens Grundprincip. I en enkelt Sætning nævnte jeg nogle Eksempler paa Kritik, som under de nuværende Forhold vanskeligt kan fremføres over for Telegramudvalget, fordi der savnes et Forum herfor. Jeg kunde lige saa godt have nævnt andre Eksempler, grøllere eller blidere, Eksemplernes Art er i denne Sammenhæng lige-gyldig. Der kan være Fejl, som er hænd-